

Arrest

nr. 290 089 van 12 juni 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Pasjtoen te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit het dorp Amzakhel in het district Khogyani van de provincie Nangarhar.

U werkte als arbeider op een werf van een school. Op een dag was het reeds laat en besloot u op de werf te blijven slapen. U was die nacht samen met de bewaker van de werf, Sheraz genaamd. Die nacht kwamen twee gewapende mannen langs en zeiden dat jullie niet mochten verder werken tot jullie hadden betaald. In die periode gebeurde het wel vaker dat mensen probeerden geld te verdienen op dergelijke

wijze. De bewaker belde op dat moment naar de aannemer die hem zei dat het waarschijnlijk slechts dieven waren. De bewaker zei aan de mannen dat ze best de volgende dag overdag terug konden komen om met de aannemer te spreken. Hierop gingen zij weg.

De volgende dag bespraken jullie dit incident met de aannemer die opnieuw zei dat het waarschijnlijk gewoon dieven waren en de bewaker aanraadde in de lucht te schieten wanneer ze nog eens zouden komen.

Die nacht kwamen de gewapende mannen opnieuw maar ditmaal waren ze met vier. De bewaker belde opnieuw met de aannemer en deze raadde hem opnieuw aan in de lucht te schieten. De bewaker schoot in de lucht waarna een vuurgevecht ontstond. Jullie liepen weg naar de bazaar van Kaga waar jullie de nacht doorbrachten. De volgende dag bleek dat de gewapende mannen taliban waren die belastingen kwamen innen voor de werf. Jullie regelden met de aannemer dat hij jullie een som geld betaalde in ruil voor jullie stilzwijgen aangaande zijn betrokkenheid in dit incident.

U vertrok eind 2017 of begin 2018 uit Afghanistan en kwam, na een verblijf van twee jaar in Servië, op 12 oktober 2020 in België aan. Op 21 oktober 2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u uw taskara en de taskara's van uw ouders neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u Afghanistan diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

U vreest de taliban omdat u aanwezig was bij een incident waarbij een talibanlid gedood werd. Uw verklaringen over dit incident en de gevolgen hiervan zijn echter dermate vaag dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Vooreerst zijn uw verklaringen over hoe dit incident dermate is kunnen escaleren dat het in een vuurgevecht uitmondde maar weinig overtuigend of aannemelijk. Allereerst is het vreemd dat de taliban zich nooit hebben geïdentificeerd als taliban. De eerste avond zouden ze louter hebben gevraagd naar geld, zonder aan te geven wie ze waren (CGVS, p. 13 en 14). Ook wanneer jullie weigerden te betalen en zeiden dat ze maar moesten terugkomen overdag gaven ze niet aan dat ze taliban waren (CGVS, p. 14). Dit is des te opmerkelijker daar u aangeeft dat het vaker gebeurde dat andere mensen op deze wijze proberen geld te verkrijgen (CGVS, p. 14 en 16). Dat deze talibanleden zich dan nog steeds niet zouden identificeren als taliban om jullie duidelijk te maken dat het hier niet om criminelen ging en dat jullie geen enkele keuze hadden, en louter gewoon terug weggaan is weinig aannemelijk. Bovendien geeft u aan dat de taliban in die periode zich nog niet overal probleemloos kon begeven en zij bang waren om overdag naar de werf te komen – hetgeen ook blijkt uit het feit dat ze jullie 's nachts benaderden (CGVS, p. 13, 14 en 18). Dat zij dan maar gewoon terug vertrekken wanneer de bewaker zei om overdag terug te komen – iets wat ze dan ook niet gedaan hebben – komt maar weinig geloofwaardig over.

De volgende nacht kwamen de gewapende mannen terug, maar ditmaal met vier (CGVS, p. 13). Ze waren heel boos en eisten dat jullie stopten met werken tot er betaald werd. Opnieuw gingen jullie hier niet op in maar nog steeds maakten ze niet duidelijk wie ze waren (CGVS, p. 16). Uiteindelijk begon de bewaker te schieten in de overtuiging dat ze gewoon dieven waren waarna het hele incident escaleerde, met de dood van een talib tot gevolg (CGVS, 13 en 14). Jullie weigerden te betalen de eerste nacht. De tweede nacht kwamen ze dan terug met meer mannen omdat ze wisten dat jullie niet wilden meewerken en ze hun eis kracht wilden bijzetten. Dat zij dan nog steeds nalieten om kenbaar te maken dat ze van de taliban waren,

totdat er een vuurgevecht uitbrak en een van hen om het leven kwam is maar weinig geloofwaardig. U kan zelf ook geen verklaring geven voor het feit dat de taliban nooit hebben gezegd dat zij daadwerkelijk taliban waren (CGVS, p. 22).

De aannemer gaf steeds aan te denken dat het gewoon dieven waren (CGVS, p. 13). Er kan echter verwacht worden dat de aannemer problemen met de taliban zou willen vermijden en dit incident zou willen uitklaren met de taliban – hij zou immers in contact met hen staan (CGVS, p. 15). Echter, uw verklaringen hierover zijn ook inconsistent en weinig overtuigend. Gevraagd waarom de aannemer er zo zeker van was dat dit slechts criminelen waren zegt u dat andere mensen soms de naam van de taliban gebruiken om op deze wijze mensen geld afhandig te maken en voegt eraan toe: “vandaar dat hij dacht dat ze dieven waren omdat ze naam van taliban gebruiken” (CGVS, p. 14). Echter, u verklaart net dat ze zich niet identificeerden als taliban (CGVS, p. 14). Gevraagd of de aannemer dit voorval heeft uitgeklaard met de taliban zegt u van niet. Hij was ervan overtuigd dat de taliban hem wel zouden contacteren als er iets was (CGVS, p. 15). Het is vreemd dat de aannemer dit niet zou hebben uitgeklaard om problemen te vermijden. Het is nog opmerkelijker dat hij de bewaker nog aanraadde om te beginnen schieten wanneer ze zouden terugkomen (CGVS, p. 13 en 14). Dat hij een dergelijk risico neemt, enkel in de overtuiging dat de taliban hem zelf wel zouden contacteren om de zaak uit te klaren, is uiterst opmerkelijk.

U wordt dan gevraagd wat jullie vonden van het plan van de aannemer om meteen te beginnen vuren wanneer die mannen zouden terugkomen maar u antwoordt louter dat u daar niet zoveel van kent. Gevraagd wat de bewaker vond van dit plan – hij was tenslotte de persoon die het zou moeten opnemen tegen die gewapende mannen – zegt u louter dat de bewaker door de aannemer wordt betaald en dat hij maar moet doen wat deze zegt (CGVS, p. 16). U wordt erop gewezen dat, indien die gewapende mannen zouden terugkomen het duidelijk was dat zij iets wilden bereiken en zich vermoedelijk niet opnieuw zonder meer zouden laten weggagen, en dat de aannemer met dit plan toch kon vermoeden dat de situatie snel zou kunnen escaleren, en gevraagd hoe dit dan verder nog besproken is met de aannemer, maar u herhaalt dat er in de regio mensen waren die op dergelijke wijze geld wilden verkrijgen en dat de bewaker ook dacht dat het dieven waren (CGVS, p. 16). Dit is maar vaag en weinig overtuigend, temeer daar, indien het geen taliban waren maar gewapende criminelen, de situatie toch eveneens op dezelfde wijze zou kunnen escaleren. U wordt erop gewezen dat de situatie niet opgelost zou zijn door louter in de lucht te schieten indien deze gewapende criminelen zouden terugkomen maar u herhaalt louter uw vorige antwoorden (CGVS, p. 16).

De tweede nacht kwamen de gewapende mannen terug en waren ditmaal met vier. Jij en de bewaker waren samen in de keuken en de bewaker belde opnieuw met de aannemer. Deze drong opnieuw aan om te schieten. Gevraagd wat de bewaker op dat moment – hij was immers alleen tegen vier gewapende mannen – ervan vond om te beginnen schieten, en zo een vuurgevecht uit te lokken waarin hij maar weinig kans maakte, antwoordt u louter dat het normaal is in het dorp dat men begint te schieten (CGVS, p. 17). Omdat het toch vreemd is dat die bewaker begint te schieten terwijl hij alleen staat tegen vier gewapende mannen wordt u nogmaals gevraagd waarom hij dacht dat dit een goed idee was – jullie stonden samen in de keuken terwijl besloten werd wat te doen aan de situatie – maar opnieuw herhaalt u dat jullie dachten dat het geen leden van de taliban waren maar slechts criminelen (CGVS, p. 17). Er kan verwacht worden dat u zelf ook wel een mening had op dat moment over de situatie – u stond op het punt om in een vuurgevecht te raken met vier gewapende mannen indien de bewaker zijn plan zou doorzetten – en gevraagd wat u daar zelf op dat moment over dacht maar u herhaalt louter daar niet zoveel over te weten en dat u daar was om te werken (CGVS, p. 17). Dit zijn maar uiterst vage en weinig doorleefde verklaringen.

Over jullie ontsnapping van deze vier talibanstrijders zijn uw verklaringen ook maar vaag en weinig doorleefd. Tijdens uw relaas op de DVZ zegt u hier louter over: “We moesten vluchten van die plaats en kwamen naar Kagabazaar” (vragenlijst CGVS, vraag 5). Ook tijdens uw vrije relaas geeft u hier geen enkele informatie over: “ik weet niet op welke manier we dan vandaar zijn weggelopen richting bazaar, ik en Sheraz zijn richting bazaar weggelopen” (CGVS, p. 13). U wordt nogmaals gevraagd dit tweede incident te beschrijven maar opnieuw geeft u geen informatie over hoe jullie uit dit gevecht zijn geraakt: “die Sheraz bewaker nam mijn hand en dan zijn we langs dorp Sardaran weggelopen” (CGVS, p. 16). Dat u tot drie keer toe vertelt over dit incident maar elke keer nalaat om ook maar enige concrete informatie te geven over hoe jullie wisten te ontsnappen van dit vuurgevecht tegen vier talibanstrijders maakt uw verklaringen allerm minst doorleefd. U wordt dan expliciet gevraagd hoe jullie wisten te ontsnappen waarop u op vage wijze antwoordt: “we zijn langs de achterkant van gebouw gewoon weggelopen” (CGVS, p. 18). U zegt niets over wat de talibanleden vervolgens deden en hoe jullie alsnog wisten te ontsnappen. U wordt dan gevraagd waarom ze jullie niet achterna zijn gekomen waarop u zegt: “naar waar” (CGVS, p. 18 en

19). De vraag wordt herhaald waarop u zegt dat ze niet naar de bazaar kunnen komen omdat de overheid daar is (CGVS, p. 19). Gezien u eerst nog aangaf dat u op zijn minst nog langs een ander dorp moest passeren – Sardaran – is dit maar weinig verhelderend. Op satellietbeelden blijken Zor Bazaar, waar de werf was (CGVS, p. 13), en Kaga ook geenszins aaneensluitend naast elkaar te liggen om aannemelijk te maken dat het voor de taliban volstrekt geen optie zou zijn geweest om jullie – op zijn minst aanvankelijk – achterna te zitten.

Ook over de nasleep van dit incident zijn uw verklaringen maar vaag en weinig verhelderend. U wordt erop gewezen dat er een lid van de taliban gedood werd en een gewond en dat de taliban dit vermoedelijk op een of andere manier zou hebben willen regelen of afhandelen met uw familie en gevraagd hoe dit met uw familie precies is verlopen maar u zegt louter dat ze naar u vroegen (CGVS, p. 19). Dit is maar vaag en weinig doorleefd. Gevraagd of de zaak, naast het vragen naar u, nog op een andere manier is afgehandeld met uw familie, zegt u dat de taliban sindsdien, waar ze bij andere mensen op een normale mensen binnenkomen om iets te vragen, bij jullie op een slechte manier binnenkomen en de deur inschoppen. U wordt erop gewezen dat de taliban de dood van een van hun eigen leden vermoedelijk niet zomaar zonder meer zouden laten passeren en nogmaals gevraagd of dit op een of andere manier werd afgehandeld met uw familie verklaart u louter dat uw familie daar niemand kent om de zaak mee te regelen (CGVS, p. 19). Gevraagd waarom jullie zo weinig problemen hebben gekend door uw betrokkenheid bij de dood van een van de leden van de taliban geeft u geen bijkomende informatie en ontwijkt louter de vraag (CGVS, p. 19). Gevraagd of de taliban nog op een andere manier heeft gereageerd op de dood van een van hun leden behalve door naar u te vragen en op “een slechte manier” bij jullie binnen te komen zegt u dat ze u willen vermoorden en dat ze vrouwen niets doen, evenmin als uw vader, die drugsverslaafd is (CGVS, p. 19). Dit is weinig overtuigend, zeker gezien u uw broers hierbij niet vermeldt. U wordt dan gevraagd naar uw broers maar u herhaalt louter dat ze naar u vroegen en zegt dan dat uw oudste broer naar Kaboel is gevlucht en dat jullie niet meer weten waar hij is (CGVS, p. 20). Gevraagd of de taliban het verlies van een van hun leden op een of andere manier wilden compenseren zegt u dat ze enkel de persoon zelf zoeken en hun familie niets doen (CGVS, p. 22). Deze verklaringen over de gevolgen voor uw familie vanwege uw betrokkenheid bij de dood van een van hun leden zijn maar vaag, oppervlakkig en weinig overtuigend.

Voorts verklaart u dat uw broer Hejaz als gevolg van uw problemen met de taliban is gevlucht en dat jullie niet weten waar hij is (CGVS, p. 20 en 22). Uw verklaringen hierover zijn echter inconsistent en weinig aannemelijk. Immers verklaarde u op het interview op de Dienst vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw broer nog steeds thuis woont (verklaringen DVZ, vraag 17). Ook op het CGVS verklaart u aanvankelijk dat al uw broers thuis in het dorp verblijven (CGVS, p. 4). U wordt vervolgens gewezen op uw verklaringen op de DVZ aangaande de verblijfplaats van uw broer maar u ontkent louter dat u toen gezegd zou hebben dat uw broer in het dorp zou verblijven (CGVS, p. 23). Vervolgens gevraagd waarom u toen niet aangaf dat uw broer gevlucht was en dat jullie niet wisten waar hij was zegt u kort dat u dit niet gevraagd zou zijn geweest, wat vanzelfsprekend niet kan overtuigen, zeker gezien u ook op het CGVS spontaan aangaf dat al uw broers thuis woonden (CGVS, p. 23). Het is ook vreemd dat jullie niet wisten waarheen hij ging. Gevraagd waarom hij jullie niet zei wat hij ging doen wanneer hij vertrok zegt u louter dat hij “gewoon” vertrokken is zonder iemand iets te zeggen (CGVS, p. 23).

Ook over wat er met de aannemer zou zijn gebeurd blijkt u, na verschillende vragen hierover, geen enkele informatie te hebben. U verklaart in dit verband enkele malen dat uw familie niet zoveel contact heeft met de mensen in de regio omdat uw familie oorspronkelijk van een andere regio in Nangarhar afkomstig zou zijn (CGVS, p. 20 en 21). U wordt erop gewezen dat jullie reeds lange tijd daar wonen en dat jullie voldoende contacten hadden om net op de werf van die aannemer te kunnen werken en nogmaals gevraagd waarom u hier niets over weet maar u antwoordt: “Maar wie moet van familie met aannemer spreken, mijn vader is drugsverslaafd”. Gewezen op uw ooms van moederskant zegt u dat hij niet voor jullie zorgt en dat iedereen met zijn eigen leven bezig is (CGVS, p. 21). Gevraagd wat uw familie allemaal heeft ondernomen om deze zaak verder te regelen en af te handelen met de aannemer – door wiens schuld het immers is dat u uw familie en land heeft moeten achterlaten – of met andere personen die hierbij betrokken zijn – zoals de families van de bewaker en van Miralam, die ook op de werf aanwezig was en sindsdien vermist is – zegt u dat ze niets hebben gedaan (CGVS, p. 21). U wordt erop gewezen dat uw familie niet noodzakelijk alleen stond in deze zaak, maar dat de families van de andere personen op de werf ook in deze zaak betrokken zijn, maar u herhaalt louter dat jullie van een ander dorp afkomstig zijn en geen dorpsoudsten kennen (CGVS, p. 21). Gevraagd of uw familie ooit contact heeft gezocht met de families van Sheraz en Miralam zegt u dat u Miralam niet kende en dat Sheraz van het dorp is. Gevraagd of uw familie met de familie van Sheraz heeft samengezeten zegt u van niet en verklaart dat hij daar niemand heeft. Echter, bevestigd over de familie van Sheraz blijkt dat zijn ouders en broers in uw

dorp wonen (CGVS, p. 21). Dat u geen enkele informatie kan geven over de verdere afloop van de zaak voor de personen die betrokken waren in het incident en hun families en u hier louter over kan zeggen dat uw familie oorspronkelijk van een ander dorp afkomstig zou zijn is niet overtuigend en komt allerm minst doorleefd over.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De taskara is van u en uw ouders bevestigen louter jullie identiteit die hier niet onmiddellijk worden betwist.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EASO Country Guidance: Afghanistan** van november 2021 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2021.pdf) in rekening genomen.

In de EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Zowel uit de analyse van de situatie als uit de EASO Guidance Note blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

In de loop van 2021 is de situatie in Afghanistan drastisch gewijzigd. In het kader van het Doha-vredesakkoord van 29 februari 2020 tussen de taliban en de Verenigde Staten kondigde deze laatste aan dat ze tegen 1 mei 2021 haar troepen uit Afghanistan zou terugtrekken. Deze datum werd niet gehaald, maar in april 2021 kondigde President Biden aan dat de effectieve terugtrekking rond zou zijn op 11 september 2021. Het voorjaar van 2021 werd gekenmerkt door het geleidelijke vertrek van de internationale troepen en, vanaf mei 2021, een grootschalig offensief van de taliban. Initieel richtte de taliban zich voornamelijk op landelijke gebieden in het noorden van het land, waar de weerstand tegen hen steeds het sterkst is geweest, maar al spoedig werden ook districten in andere delen van het land ingenomen. Vele gebieden werden overgedragen aan de taliban d.m.v. onderhandelingen en nadat strijdkrachten van de toenmalige overheid hun checkpoints en kazernes hadden verlaten en/of overgedragen aan de oprukkende taliban. In de loop van juni versnelde de taliban haar offensief en tegen het einde van de maand controleerde ze om en bij de 160 districten. In juli 2021 zette de taliban haar opmars verder, nam ze een serie strategische grensposten over en vanaf augustus 2021 richtte de taliban zich op de grote steden. Op 6 augustus was Zaranj (Nimroz) de eerste provinciehoofdstad die in handen van de taliban viel en dit na onderhandelingen met lokale leiders. In de volgende dagen kwamen ook andere grote steden als Kunduz (8 augustus), Pul-i Khomri (10 augustus), Ghazni, Herat (12 augustus), Kandahar, Laskar Gah (13 augustus) en Mazar-i Sharif (14 augustus) onder controle van de taliban. Nadat ook Jalalabad in de ochtend van 15 augustus na onderhandelingen werd overgenomen, reden later die dag talibanstrijders ook de hoofdstad Kabul binnen zonder er verzet aan te treffen.

Panjshir, de enige provincie die op de avond van 15 augustus nog niet in handen van de taliban was, werd volgens de taliban op 6 september ingenomen. De leider van de verzetsstrijders rapporteerde dat er nog steeds werd gevochten in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan**

Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf en **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban een belangrijk deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als dusdanig als actor aanwezig zijn. Het verdwijnen van een belangrijke actor uit het conflict draagt mee bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk gedaald. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen onder andere voormalige veiligheids- en overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP en anderzijds van aanslagen door ISKP, vnl. tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die de sjiitische minderheid viseerden en die werden opgeëist door ISKP. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de

controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouders.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Op 6 november 2021 rapporteerde UNHCR dat er in 2021 zo'n 681 300 nieuwe intern ontheemden waren in Afghanistan. UNOCHA rapporteerde dat er ongeveer 336 000 intern ontheemden waren in de periode tussen 1 juni en 22 augustus 2021. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden. Zo werden er voor de periode tussen 4 augustus en 18 oktober 2021 zo'n 22 000 intern ontheemden gerapporteerd. Het merendeel van deze intern ontheemden zijn vrouwen en kinderen. Bovendien schatte UNHCR in november 2021 dat er sinds september 2021 zo'n 169 000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Afghanistan een sterke daling is van het geweld. Er is een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en de incidenten die zich wel nog voordoen zijn hoofdzakelijk doelgericht van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag vanuit gegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt evenwel dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een

schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidssysteem in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Het CGVS meent, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socioeconomische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, **UN Secretary General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security** van januari 2022, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_january_2022.pdf) blijkt dat er een aantal oorzaken zijn van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Enerzijds was er vlak na de machtsovername door de taliban een tijdelijke onderbreking van de

internationale hulp en een verstoring van de handel en het banksysteem. Dit resulteerde in een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash. Daarnaast zorgde de aanhoudende droogte voor voedselonzeekerheid en ondervoeding. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Er kan niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan gedragingen van actoren, laat staan een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Veeleer blijkt de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

- UK Home Office “Country Policy and Information Nota, Afghanistan : Afghans perceived as ‘Westernised’ » juni 2021 (stuk 3);
- Nansen, Nansen Profiel 3-21 « Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek » (stuk 4);
- Human Rights Watch “Afghanistan: Taliban ‘Vice’ Handbook abusive, Discriminatory rules, ignored protections” van 29 oktober 2021 (stuk 5).

Op 14 maart 2023 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinken van vermeldt:

- EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- de COI Focus “Afghanistan. Veiligheidssituatie” van 5 mei 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023;
- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments » van 4 november 2022.

Bij deze aanvullende nota voegt verwerende partij de COI Focus “Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van 23 september 2022.

Op 21 maart 2023 dient verzoeker aan aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinken van vermeldt:

- Amnesty International “The Rule of Taliban: A Year of Violence, Impunity and False Promises” van 15 augustus 2022;

- Human Rights Watch, *"Economic Causes of Afghanistan's Humanitarian Crisis: Questions and Answers on Sanctions and Banking Restrictions on the Taliban"* van 4 augustus 2022;
- United States Institution of Peace, *"A Year into Taliban Rule, Afghans Face Spiraling Economic, Humanitarian Crises"* van 17 augustus 2022;
- UNICEF, *"Afghanistan Humanitarian Situation Report"* van mei 2022;
- UNHCR, *"Regional Bureau for Asia and Pacific (RBAP) External Update"* van 1 juni 2022;
- EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"* van april 2022;
- Asylos, *"Afghanistan: COI Repository: 1st September 2021-15 June 2022"* ;
- Asylos, *"Afghanistan: COI Repository: 21 September 2021-28 September 2022"*;
- ACLED *"Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 16-22 July 2022"*;
- ACLED *"Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 23-29 July 2022"*;
- ACLED *"Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 30 July- 5 August 2022"*;
- ACLED *"Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 6-12 August 2022"*;
- ACLED *"Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 13 August – 9 September 2022"*;
- ACLED *"Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 10-16 September 2022"*;
- ACLED *"Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 17-23 September 2022"*;
- ACLED *"Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 24-30 September 2022"*;
- ACLED *"Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 12-18 November 2022"*;
- ACLED *"Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 19-25 November 2022"*;
- ACLED *"Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 26 November-2 December"*;
- ACLED *"Regional Overview: Asia Pacific december 2022"*, van 2 februari 2023;
- EUAA *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van augustus 2022.

Bij deze aanvullende nota voegt verzoeker volgende stukken:

- medisch verslag aangaande nierstenen;
- Mail sdworx omtrent de weekcontracten van verzoeker.

2.2. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3. Verzoeker zet in het verzoekschrift uiteen dat hij niet kan terugkeren naar Afghanistan wegens het feit dat hij Afghanistan in "2017-2018" verliet en jarenlang in het Westen woonde.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO Afghanistan Country Focus januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft "zina" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, Afghanistan targeting of individuals).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het

Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA "Guidance Note" van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest *Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid *"to play the game"*. Het komt aan verzoeker toe in concreto aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het westen,

de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden. Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” januari 2023, p. 21 en 72-79).

In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker Afghanistan in 2017-2018 verliet, toen de taliban nog niet aan de macht was en hij jarenlang in het Westen verbleef.

In casu blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat, gelet op zijn verklaringen, verzoeker bij het verlaten van Afghanistan begin 2018 vijftien jaar oud was en dat hij na een verblijf van ongeveer twee jaar in Servië op 12 oktober 2020 in België aankwam, waar hij op 21 oktober 2020 een verzoek tot internationale bescherming indiende. Hieruit blijkt dat verzoeker zich reeds meer dan vijf jaar buiten Afghanistan bevindt, hetgeen niet wordt betwist. In Afghanistan was verzoeker afkomstig uit het dorp Amzakhel, district Khogyani, provincie Nangarhar. Zijn regio van herkomst wordt in deze evenmin betwist. Uit de landeninformatie blijkt dat in de provincie Nangarhar verschillende Afghaanse groepen aanwezig zijn, zoals de taliban, ISKP, Tehrik-e taliban Pakistan en recentelijk het Haqqani-netwerk, hetgeen verzoeker zelf ook aanhaalt in zijn verklaringen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10, 12).

In de aanvullende nota stelt verzoeker dat hij een belangrijke levensfase heeft doorgebracht in het buitenland en België en stelt hij dat de taliban aan hem onmiddellijk zouden kunnen zien dat hij in het buitenland heeft verbleven en ze hem ongetwijfeld zullen percipiëren als verwesterd. Hij spreekt goed Nederlands en heeft tijdens de asielprocedure zo veel mogelijk proberen te werken, waaromtrent hij ook een stuk neerlegt ter staving.

De Raad meent dat in dit geval niet kan worden uitgesloten dat de verzoekende partij een verwestering zal worden toegeschreven; er kan immers geen abstractie worden gemaakt van elementen eigen aan verzoeker, met name het feit dat hij op een jonge leeftijd (vijftien jaar) als minderjarige Afghanistan heeft verlaten, zijn verblijf van meer dan vijf jaar buiten Afghanistan, waaronder twee jaar in Servië en meer dan twee jaar en half in België en het gegeven dat hij heden negentien jaar oud is.

Gelet op zijn minderjarigheid bij aankomst in Servië en twee jaar later in België, heeft verzoeker een deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, in Europa doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen.

De laatste jaren van adolescentie vormen tevens een belangrijke en bijzondere fase in de overgang naar volwassenheid, waar eigenheid, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen. De jonge leeftijd waarop verzoeker Afghanistan verliet en achtereenvolgens Servië en België binnenkwam, maakte dat hij erg beïnvloedbaar was en dat hij zich, gelet op de blootstelling aan de westerse samenleving via onder meer zijn werk, onbewust ‘westerse’ gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat hij deze niet steeds zal kunnen verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan (Nangarhar) opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen en dat hij grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021. Deze weerspiegelen immers niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen waarin hij is opgegroeid en die nog golden op het ogenblik van vertrek uit Afghanistan, maar werden door de taliban, de huidige de facto-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk verstrengd.

Gelet op zijn weliswaar meerderjarige maar toch nog jeugdige leeftijd, zijn leeftijd van 15 jaar bij vertrek uit Afghanistan alsook zijn langdurig verblijf in Europa sinds 2018, meent de Raad dat verzoeker zich *in casu* in een kwetsbare positie bevindt waarbij niet kan worden uitgesloten dat hij niet steeds de nodige reflexen zal hebben om het ‘spel’ te spelen. De Raad meent dat niet kan worden uitgesloten dat verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zal worden gepercipieerd. Er moet immers rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken. Gezien de zeer traditionele interpretatie van de geloofsleer door de taliban en ISKP is het niet onredelijk te besluiten dat er wordt van uitgegaan dat verzoeker niet langer conform de islamitische geloofsleer handelt en dat hij minstens als dusdanig zal worden gepercipieerd in geval van terugkeer. In dit verband wordt opgemerkt

dat verzoeker gedurende meer dan vijf jaar, sinds 2018, in Europa verblijft en dat dit de periode was tussen zijn vijftien en negentien jaar oud. Zijn regio van herkomst wordt niet betwist. Uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de vierde meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies (COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 23 september 2022, p. 5). Uit de landeninformatie blijkt dat in de provincie Nangarhar verschillende Afghaanse groepen aanwezig zijn, zoals de taliban, ISKP, Tehrik-e taliban Pakistan en recentelijk het Haqqani-netwerk. De sterke aanwezigheid van deze groeperingen in de provincie Nangarhar kan *in casu* eveneens als een risico-verhogende factor worden beschouwd voor verzoeker.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Dat verzoeker zijn 'westerse' gedragingen en kenmerken niet steeds zal kunnen verbergen, brengt het risico met zich mee dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met zijn profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn lange periode van verblijf in Europa gedurende belangrijke jaren voor zijn ontwikkeling tot jongvolwassene, zijn herkomst uit de provincie Nangarhar en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, zijn specifieke persoonlijke situatie gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime, met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebben, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA Country Guidance (p. 137) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich verder niet op. De EUAA Country Guidance concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 140).

Gelet op de uiteenzetting *supra*, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,
dhr. R. VAN DAMME,

De griffier,

R. VAN DAMME

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

C. DIGNEF